709/04

Den 25. oktober 2004 blev i sag nr. 63.067:

xxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at udbetale yderligere 2 % méngraderstatning.

Selskabet har afvist at udbetale yderligere med henvisning til, at kravet er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 2/1 1995 brækkede sit håndled, idet han faldt i forbindelse med montering af en gylletank. Uheldet skete under arbejde, og Arbejdsskadestyrelsen fastsatte i henhold til arbejdsskadeforsikringen den 11/12 1997 klagerens méngrad til 10 %, idet styrelsen lagde vægt på, at klageren som følge af arbejdsskaden fik et stift håndled. På baggrund af afgørelsen udbetalte selskabet erstatning i januar 1998 og maj 1999.

Af aktoversigt fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår, at klageren i januar 1999 rettede henvendelse til styrelsen vedrørende genoptagelse af sagen.

Styrelsen forhøjede ved afgørelse dateret 24/10 2003 méngraden til 12 %. Af afgørelsen fremgår:

"Afgørelsen er truffet på grundlag af oplysningerne i speciallægeerklæringen fra H.C., journalen fra Viborg Amts Sygehus samt oplysningerne i lægeerklæring II fra E.B., der er indhentet efter vores første afgørelse.

Det fremgår af oplysningerne, at De klager over smerter i venstre håndled og underarm, ophævet bevægelighed i venstre håndled (stivgørelse af led) samt nedsat funktionsevne i håndleddet.

Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at der hos Dem er konstateret stivhed af håndled i god arbejdsstilling, svarende til 10 procent i mén. Da De nu også har ændret følesans og belastningssmerter i venstre håndled vurderer, vi Deres samlede mén til skønsmæssigt 12 procent."

Af erklæring dateret 4/7 2002 fra speciallæge i ortopædisk kirurgi, H.C. fremgår:

"Blot på baggrund af det kliniske forløb viderehenvises han til Håndkirurgisk afdeling i Odense, hvor han har et langt behandlingsforløb fra 9. oktober 1995 frem til 2001. Der indledes med kikkertundersøgelse, som viser ledbåndsskade mellem 2 håndrodsknogler (triquetrum og lunatum). Fortsætter med stivgøringsoperation mellem disse 2 knogler. I 1998 foretages yderligere delvis stivgøring af håndroden, men selv dette ændrer ikke på tilstanden. Fører til fjernelse af nederste ende af albuebenet i 1999, og journalmæssigt beskrives en lille fremgang, og han afsluttes umiddelbart i Odense den 7. december 1999. Sagen genoptages dog i januar 2000, da tilstanden nu er yderligere forværret med sovende fornemmelse i fingrene, ligesom der kan foretages rokkebevægelse i den del, der er gjort stiv. Det fører til ny operation den 9. august 2000, hvor den mediane nerve frilægges. Man foretager stivgøring mellem håndrodsknoglen capitatum og 3. mellemhåndsknogle med gips i 4 uger. Da tilstanden fortsat er uændret opereres han på ny i 2001 i Odense, men nærmere oplysninger om dette indgreb foreligger ikke ved denne erklæring."

I resumeet hedder det:

"47-årig mand, som kommer til vurdering efter brud på venstre bådben ved håndleddet. Skete under arbejde under fald. Der foreligger et langt forløb med diagnostiske problemer, men hvor han allerede kort efter uheldet er immobiliseret. Efter erkendel-

se af manglende heling henvist til Håndkirurgisk afdeling i Odense, som i perioden 1995 til 2001 har foretaget en række operationer på håndleddet med gradvis stivgøring af håndroden, således at han har søgt at opnå bedst mulig funktionsniveau førende frem til sidste operation på Viborg Sygehus i februar i år, hvad der ifølge undersøgte betegnes som total stivgøring af det venstre håndled. Er aktuelt i en optræningsfase, og der er planlagt ny kontrol i Viborg til september i år.

Tilstanden betegnes som værende helt uforandret fra uheldsøjeblikket og til i dag, og på trods af de mange behandlingstiltag har der ikke været bedring. Således er der stadig ikke bedring efter den sidste operation."

Klageren har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal udbetale yderligere 2 % i méngradserstatning. Klageren har påpeget, at den seneste operation blev foretaget i 2002, og at Arbejdsskadestyrelsen således ikke har kunnet afslutte sagen tidligere.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 11/2 2004 anført:

"I det foreliggende tilfælde må klageren have haft grund til at tro, at der var en forværring af tilstanden, siden klageren i januar 1999 bad Arbejdsskadestyrelsen om genoptagelse af sagen. I så fald må krav på yderligere erstatning være forældet med udgangen af 2001. Under alle omstændigheder må klager have været bekendt med forværringen i januar 2000, hvor tilstanden ifølge speciallægeerklæringen nu var yderligere forværret med sovende fornemmelse i fingrene, ligesom der kunne foretages rokkebevægelse i den del, der var gjort stiv. Klagerens kendskab til forværringen bevirker ifølge forsikringsaftalelovens § 29, at kravet er blevet forældet senest med udgangen af 2002.

Alligevel var det først d. 28. oktober 2003, at vi med kopi af Arbejdsskadestyrelsens afgørelse modtog besked fra klageren om forværringen.

På baggrund af sagens oplysninger må vi derfor fastholde, at klageren ikke er berettiget til erstatning for de yderligere 2 % men."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og må lægge til grund, at Arbejdsskadestyrelsen ved afgørelsen af 24/10 2003 forhøjede klagerens méngrad på baggrund af oplysninger om ændret følesans og belastningssmerter. Nævnet må endvidere på baggrund af speciallægeerklæringen af 4/7 2002 lægge til grund, at klageren forud for genoptagelsen af sagen i styrelsen i januar 2000 havde mærket den forværring, der førte til den ændrede vurdering i Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet finder imidlertid, at der til afgørelse af, om kravet er forældet i henhold til den korte forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, må tages hensyn til, om kravet må anses for forfaldet, og om klageren havde kendskab hertil. Da klageren helt frem til februar 2002 er forsøgt opereret for lidelsen, finder nævnet, at klageren i hvert fald først i 2002, da han kendte resultatet af operationen, har haft grund til at antage, at han havde et forfaldet krav mod selskabet. Da kravet herefter ikke er forældet ved indgivelse af klagen til ankenævnet,

b e s t e m m e s :

Selskabet, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, skal anerkende, at klagerens krav ikke er forældet, og skal udbetale ham den erstatning, der herefter tilkommer ham med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen
formand